tywności studentów. Na tę ostrożność w tendencjach generalizowania wyników badań zwracają wszyscy autorzy tekstów w każdym z trzech tomów. Wskazuje to na zachowanie dużej dyscypliny i samoświadomości metodologicznej.

Wśród szczególnych walorów przedstawianego do nagrody dzieła podkreślam fakt, że książki te, ze względu na swoje walory poznawcze, mają fundamentalne znaczenie dla rozumienia badanych zjawisk w kontekście teorii kultury edukacji oraz teorii kapitału społecznego. W każdym z tomów zamieszczone są bogato udokumentowane, przejrzyście przedstawione dane ilościowe i pogłębione analizy jakościowe mające kluczowe znaczenie dla rozwoju pedagogiki, a w szczególności pedagogiki szkoły i pedagogiki akademickiej.

Dostarczają nowych kategorii analitycznych i metafor służących obrazowaniu procesów społecznych i edukacyjnych. Odsłaniają nowe, nieznane dotychczas mechanizmy funkcjonowania edukacji, w tym takie jak: przejawy i następstwa realnego zaangażowania podmiotów edukacji oraz warunki i przejawy tworzenia sieci społecznych. Weryfikują hipotezy dialektycznej relacji kultury szkoły i doświadczeń jej podmiotów.

Analizy i interpretacje danych z badań pozwalają formułować odpowiedzi na pytania o to, w jakim stopniu edukacja szkolna stwarzała pierwszemu rocznikowi reformy możliwość doświadczania sprawstwa, współpracy i refleksji, jak bogaty kontekst rozwoju stwarzały szkoły trzech szczebli kształcenia w retrospekcji ich absolwentów, a także które doświadczenia i jak są pomnażane/tezauryzowane/pomniejszane w uczelni.

W ten sposób została wykorzystana niepowtarzalna historyczna szansa poznania kondycji kapitału społecznego młodzieży, pierwszych absolwentów reformowanej szkoły, którzy podjęli studia na UAM oraz tego, co dzieje się z tym kapitałem w uczelni. Jednoznacznie sformułowane założenia badawcze zostały konsekwentnie zrealizowane.

Jakkolwiek każdy z tomów ze względu na treść i strukturę, jest samodzielną monografią, złożone w cykl stanowią wielostronne przedstawienie przestrzeni, w której i poprzez którą tworzony jest kapitał społeczny. Odkrywane są również jego czynniki tkwiące w uczniach i studentach, ich habitusach oraz w różnych wymiarach funkcjonowania szkoły i uczelni.

Kolejną ważną cechą tych tomów jest to, że powstały one jako efekt zaangażowania zespołu badaczy pracujących na co dzień w różnych uczelniach. Jest to przykład umiejętności wykorzystania potencjału pracy zespołowej i kompetencji kooperacyjnych. Uwagę zwraca dyscyplina narracji zachowana przez wszystkich członków zespołu w całej trylogii".

WYRÓŻNIENIE DLA OFICYNY WYDAWNICZEJ UZ NA WROCŁAWSKICH TARGACH KSIĄŻKI NAUKOWEJ

_Anna Cejmer-Kamińska
Oficyna Wydawnicza

We Wrocławiu, w dniach 16-18 marca 2016 r. już po raz dwudziesty drugi odbyły się Wrocławskie Targi Książki Naukowej. Uczestniczyło w nich około czterdziestu wystawców, w tym Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, która w konkursie na najtrafniejszą szatę edytorską książki naukowej zdobyła wyróżnienie za publikację dr. Marcelego Tureczka, *Campanae, quae in confinio sonant. Studium z dziejów ludwisarstwa na pograniczu śląsko-brandenbursko-pomorskim w XIII-XVIII wieku*. Główną nagrodę w tej kategorii zdobyła książka *Papież awangardy. Tadeusz Peiper w Hiszpanii, Polsce, Europie* pod redakcją Piotra Rypsona.

Komisja konkursowa oceniała książki pod względem adekwatnej do treści szaty edytorskiej, układu typograficznego, ilustracji i okładki.

Podczas targów odbyły się dodatkowo spotkania promujące książki Joanny Lamparskiej *Ślęża dla odkrywców* oraz *Złoty pociąg. Krótka historia szaleństwa*, Jacka M. Kowalskiego, Roberta J. Kudelskiego, Roberta Sulika *Lista Grundmanna. Tajemnice skarbów Dolnego Śląska* oraz Romualda M. Łuczyńskiego *Szlacheckie i arystokratyczne rezydencje w Sudetach Czeskich. Sudety Wschodnie*.

_FOT. Z OFICYNY WYDAWNICZEJ

Tradycyjnie już prof. Jan Miodek wystąpił z wykładem. W tym roku dotyczył on zachowań stylistycznych Polaków po roku 1989.